

Flensborg Avis 15. september 2020

Mindeord om Bente Anderson K pke

Bente Anderson K pke blev 71 år, og hun var gymnasie-lærer på Duborg-Skolen lige til det sidste. Som hun selv sagde, var hun jo begyndt ret sent med at undervise, og netop derfor var det tydeligt, hvor meget hun nød forbindelsen med sine elever i dansk og tysk. Hun tog også gerne bijobs og underviste i nogle år begynderdansk for tyske elever i Flensborg.

Bente var et muntert menneske, og selv om hun i over ti år var en ret intensiv ny-

repatient og skulle i dialyse hver uge, så gav hun ikke et kny fra sig. Hun tog sygdommen og komplikationerne med godt humør, for hendes fokus var at se lyst på livet.

Selv da hendes søn pludselig døde for et halvt år siden, var hendes trøst den dejlige stemning i kirken, datteren Merles sang, og hvor smukt det alligevel havde været. Derfor var det også særligt fint, at mindehøjtideligheden for Bente i Aabenraa Sygehuskapel fredag den 11.

blev akkompagneret af netop datteren Merles sang og nye cd – et projekt Bente virkelig støttede og gl dede sig over med liv og sjæl.

Bente var et livstykke, og hendes næste projekt var at genoptage at male, hvilket også tidligere havde bragt hende stor fornøjelse. Hun var en farverig og engageret person, og hun forstod at støttede andres kunstneriske udfoldelser - fra barnebarnet Koljas skoletegninger og materialer til datteren Merles

musikkarriere eller en særlig, fint udstyret malekasse til en niece. Samtidig var Bente også en hjertelig og impulsiv kvinde, som sidst vi var til en foredragsaften om De fynske Kunstnere, spon-tant begyndte at tale med folk omkring sig. Hun var et åbent og udadvendt gemyt, der var let at tale med. Hun vidste, hvor man fik gode fisk på havnen, og da hun var lidt yngre, hoppede hun også frejdigt i det kolde havvand, når hun havde lyst. I

sommerhuset på Løjt Land fandt hun sig en dejlig naturoase, hvor de høje træer gav ly til ugler og fugle. Til sidst gik hun dog kun langsomt og med besvær, men udsigten over havet fra b nken ved Loddenhøj kunne til stadighed fascinere hende.

Hun efterlader familie b de nord og syd for grænsen, samt venner og kolleger.

 ret være hendes minde.

Per Sparre og Jane Kr ger, kolleger fra Duborg-Skolen